

som saa meningsløse, at de i Virkeligheden burde være udenfor Diskussion. En saadan Fremgangsmaade kan en stakket Tid anvendes i Agitationen, men den har ingen Rod i Virkeligheden.

Er nemlig denne 8 Timers Arbejdsdag, som er gennemført i andre Lande, gennemført ved et socialistisk Tvangsregimente i disse Lande? Det skulde man tro, for saa vidt som hele Spørgsmaalet om 8 Timers Arbejdsdagen her i Landet fra andre Partiers Side betragtes som rent socialistisk. Men det er jo ikke Tilfældet. Denne Lovgivning i andre Lande vedrørende 8 Timers Arbejdsdagen er gennemført ved Forhandling mellem Socialdemokratiet og de liberale Partier i nogle Lande, i andre Lande tillige ved Forhandling med konservative Politikere; den er gennemført i Lande af højst forskellig økonomisk Struktur, udprægede Industrilande saavel som udprægede Agerbrugslande, og den er gennemført i Lande, hvis hele økonomiske Politik meget ofte af konservative Politikere her i Tinget fremhæves som Eksempel til Efterfølgelse for os.

Man kunde dernæst spørge: Men er da denne Lovgivning gennemført i disse Lande ved, at et stort Flertal med Begejstring er gaaet til hele denne Lovgivning? Dertil vil jeg sige, at det er den utvivlsomt ikke, utvivlsomt er der mange, der i disse Lande har stemt for denne Lovgivning med stor Betænkelighed. Men det, at denne Lovgivning er vedtaget og gennemført, er et Udtryk for, at der i disse Lande ved Siden af Industriarbejderne, der betragter en saadan Lovgivning som et Værn imod Misbrug fra Kapitalens Side, har været en betydelig Representation for den øvrige Befolkning, der har behandlet Spørgsmaalet ud fra fuldstændig praktiske, social-økonomiske Synspunkter, set praktisk paa det i den Forstand, at de har afvejet for og imod: hvilke Farer og hvilken Risiko for Erhvervslivet indeholder en saadan Lovgivning, og paa den anden Side, hvilke Fordele opnaas derved? Og i disse Lande er et Flertal da kommet til det Resultat, at Fordelene mere end opvejer Risikoen og Farerne. Jeg tror, som sagt, det vilde være gavnligt, om vi her i Landet behandlede Spørgsmaalet paa samme Maade, afvejede for og imod, og saa til sin Tid traf vor Afgørelse i Sagen i Henhold hertil.

Det er Synspunkter, som ved Behandlingen af dette Spørgsmaal heller ikke tidligere har været fremmede, hverken for konservative Elementer her i Landet eller for danske Arbejdsgivere, og jeg vil gerne nævne

Eksempler herpaa, idet jeg i det hele taget gerne vil bestræbe mig for ganske upartisk og uhildet at karakterisere, hvad det er, der i Virkeligheden for os her i Danmark i Øjeblikket foreligger til Overvejelse i denne Sag. Og naar jeg skal gøre det, maa jeg nødvendigvis begynde med at nævne det Forhold, som har været berørt af tidligere Talere, den Kendsgerning, at ved Danmarks Tiltræden til Nationernes Forbund — en Tiltræden, som fandt Sted med alle Partiers Stemmer — har Danmark uden Forbehold fra nogen Side tiltraadt Versailles-Fredens Kapitel XIII, 2den Afdeling, Artikel 427, tiltraadt de Principper, der er opstillet her, og derved forpligtet sig til at stræbe hen imod Indførelse af 8 Timers Arbejdsdagen eller 48 Timers Arbejdsugen for Lønarbejdere i Industrien. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen kæmper mod Vejrmoder, naar han synes at mene, at det bliver paa-staaet fra nogen Side, at vi har en juridisk Forpligtelse i Henhold til Washington-Overenskomsten til at gennemføre denne Sag. Det har vi ikke. Den juridiske Forpligtelse, Danmark har, ligger i Versailles-Fredens Bestemmelser, som vi paa dette Punkt har tiltraadt ved vor Tiltræden til Nationernes Forbund, og jeg vil sige, at lige saa lidt som Konservative og Venstre her i Tinget vilde mene, at de kan betragte Tilsagn til Folkeforbundet paa andre Omraader som helt og holdent Mundsvejr, lige saa selvfølgelig er det, at vi ikke kan betragte dette som Mundsvejr.

Der er ogsaa Eksempler paa, at man i andre Lande ser paa det paa ganske samme Maade. Da der i 1921 i den svenske Rigsdag forelaa Forslag om Ophævelse af 8 Timers-loven, udtalte den daværende svenske Statsminister de Geer — som ikke er hverken Radikal eller Socialdemokrat —, idet han ogsaa af andre Grunde modsatte sig Lovens Ophævelse, at det forekom ham klart, at der ikke for Sverige kunde være Tale om at ophæve Loven, efter at Sverige har tiltraadt Nationernes Forbund og derigennem de Bestemmelser, som jeg her har tilladt mig at nævne.

Betydningen af disse Bestemmelser i Versailles-Freden stod da ogsaa en Tid danske Arbejdsgivere ganske klart, og det var selvfølgelig Aarsagen til, som det er nævnt tidligere her i Dag, at de danske Arbejdsgiveres Repræsentant paa Konferencen i Washington, Direktør Vestesen, gav Konventionen de danske Arbejdsgiveres Stemme. Man har sagt fra Arbejdsgiveres Side her i Landet, at man stemte for den under Forudsætning af, at alle andre Lande ratificerede